

VODOOPSKRBA RIJEČKOG PODRUČJA I GRADNJA VODOSPREME STRELJANA

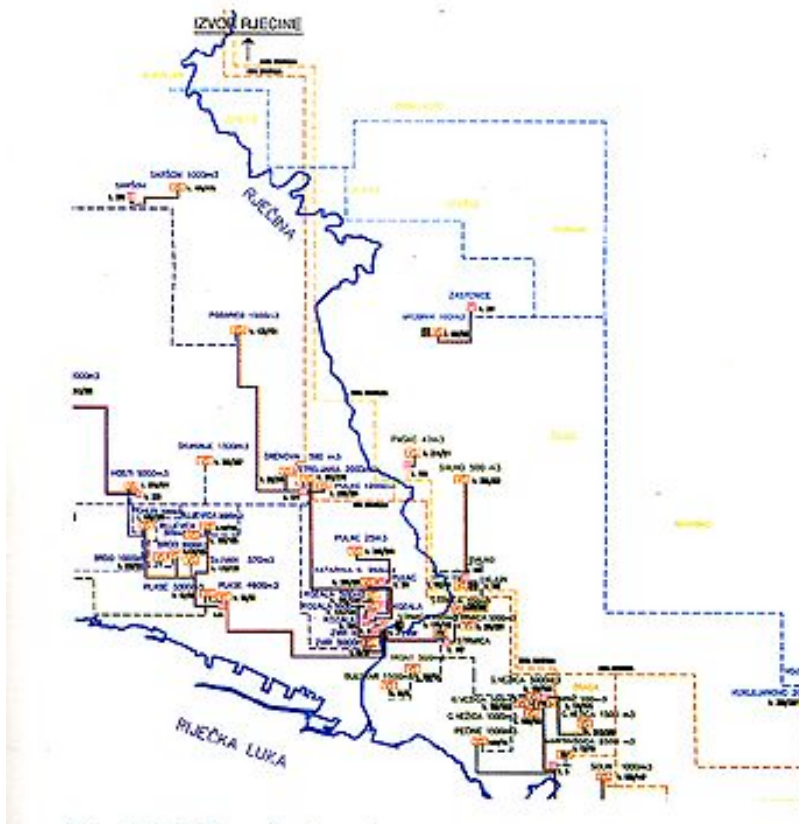
Rijeka se kao grad razvila na deltamtom ušću Rječine u more. Ta krška rijeka dala je i ime našoj najvećoj luci, a izvire u podnožju planinskog masiva Obruča na nadmorskoj visini od 325 m i duga je 18,3 km. Protječe uskim kanjonom i u proljeće i jesen obiluje vodom, dok ljeti često, a zimi samo ponekad presušuje. Rijeka na desnoj (zapadnoj) i Sušak na lijevoj (istočnoj) obali Rječine razvijali su se uz riječne obale, ali i uz brojne priobalne izvore koji su još u rimska vremena bili fontane ili perila. Za vodoopskrbu stanovništva rabile su se javne crpke i kopani bunari te više javnih i privatnih cisterna, od kojih je najpoznatija bila ona na Kozali.

WATER SUPPLY IN RIJEKA BASIN AND CONSTRUCTION OF STRELJANA WATER RESERVOIR

Due to its surface configuration, the area of Rijeka has one of the most complex water supply systems in Croatia. This system accommodates a portion of Opatija, the entire Bakar region, a part of Crikvenica, the entire hinterland, and the city of Rijeka. The water supply system contains many pumping plants and water storage towers. Most of the water is pumped from the Rječina source but in summer, when this source dries out, the water is carried by pressure lines from abundant sources spread along the coastline. Over the past several years the Rijeka water supply company has made some major capital investments so that the company now accommodates almost hundred percent of homes and businesses in the area under its authority. A strict surveillance of the water protection zone has also been introduced. A new pumping station has recently been opened, and the biggest water storage tower in Croatia is currently under construction.

Prvi je javni vodovod izgrađen na Sušaku 1885., a nešto kasnije, 1894. godine, i Rijeka je dobila prvi javni vodovod. Na Sušaku se voda crpila

iz bunara u blizini Tvornice papira na lijevoj obali Rječine. Voda se parnim crpkama crpila u vodospremu na visini od 60 m n.m. iznad Lujzinske ceste, odakle je gravitacijski dotjecala na javne izljeve kod ondašnje Sušačke banke i štedionice te Piramide, ali se kasnije uvodila i u novogradnje. Nešto su kasnije izgrađeni vodosprema Komuša na Trsatu s tlačnim cjevovodom od crpilišta do vodospreme i gravitacijski vodovod do Bulevara i Pećina. Riječki se vodovod počeo formirati korištenjem izvora Zvir na desnoj obali koji je do tada bio mlinica. Crpna je stanica izgrađena uza sam izvor, a zgrada je u funkciji i uporabi sve do današnjih dana kao glavni riječki izvor pitke vode. Voda se tlačnim cjevovodom vodila do vodospreme Plase (66 m n.m.) za nižu gradsku zonu i posebnim tlačnim cjevovodom u vodospremu Kozala (145 m n.m.) za višu gradsku zonu. U to je vrijeme Rijeka bila pod upravom Ugarske, a Sušak u sklopu Hrvatske zemaljske vlade. Povremena onečišćenja bunara sušačkog vodovoda uvjetovala su zabranu njegove uporabe. Kako je izvorište Zvir bilo gruntovno upisano na općinu Sušak, to je pomoglo da se već 1905. sušački vodovod spoji s riječkim, o čemu je 1908. potpisan i ugovor uz uvjet da se Sušak

Prikaz dijela riječkog vodovodnog sustava

odreknje izvora Zvir. Te je iste godine pojačan kapacitet crpne stanice Zvir, a uz vodospremu Plase sagrađena prva precrpna stanica za više vodoopskrbe zone - Rujevice i Brdo. Vodovodna je mreža 1923. produžena u pravcu Kostabele i Dječje bolnice, a kasnije do Bivla i kroz industrijsku zonu do Kantride. Uz precrpnu stanicu Katarina za viša područja grada na Kantridi se gradi crpna stanica s vodospremom, a nešto kasnije gradi se i crpna stanica koja crpi vodu do vodosprema u Opatiji, čime je sav priobalni dio do Opatije dobio vodu.

U Bakarcu je prvi gravitacijski vodovod sagrađen 1903. od maloga izvora u Turinovu Selu. Kada je taj izvor presušio, za vodoopskrbu Bakarca i Kraljevice sagrađena je 1933. crpna stanica na izvoru Dobra uz more. Prvi vodovod u Bakru sagrađila je 1911. tvornica cementa koristeći se izvorom Perilo na obali, a prvi su korisnici, uz investitora, bili Nautička škola i nekoliko privatnih zgrada. Budući da neki dijelovi Sušaka nisu imali vodu (dio Trsata, Krimeja, Podvežica i Vežica), zbog velikih troškova crpenja na izvoru Zvir i naraslih potreba, izgrađen je 1913. gravitacijski vodovod od izvora Rječine. Taj je vodovod (kapaciteta 110

Tvornica papira u Rijeci - litografija s početka 19. stoljeća

l/s) išao dolinom Rječine do Pašca i preko Orehovice do prekidne komore Sv. Križ. Izgrađen je za dvije godine što je bio rekord jer je položeno 16.700 m cjevovoda i probijeno 500 m tunela. Uz prekidnu komoru Sv. Križ (178. m n.m.), izgrađene su vodospreme Vežica (158 m n.m.) te vodospreme Bulevar i Pećine (80 m n.m.). Tako je uspostavljen vodoopskrbni sustav Sušaka s tri visinske vodoopskrbne zone.

No godina 1921. donijela je neugodno iznenađenje. Izvor Rječine je pre-

sušio čak punih pet mjeseci. Tada je potpuno prestala vodoopskrba Sušaka osim u onim dijelovima koji su se opskrbljivali s izvorišta Zvir. Zanimljivost je da iako su i u to vrijeme, a posebno nakon Rimskih ugovora 1924. godine, Rijeka i Sušak bili odvojeni granicom između Italije i Kraljevine SHS na Rječini, cijelo vrijeme bili međusobno povezani vodoopskrbnim sustavom. Uslijedila su hitna istraživanja vodnog fonda na cijelom Primorju, a posebno na Sušaku. Ispitivanje vode na Martinšćici dalo je iznenađujuće dobre rezultate pa je 1934. izgrađena crpna stanica s tlačnim cjevovodom do razdjelne komore Sv. Križ, a 1925. i tlačni cjevovod do vodospreme Pećine. Nakon redukcija 1929. i 1930. godine izgrađena su dva nova bunara čime se potpuno mogao nadomjestiti izvor Rječine u trenutku presušivanja. Pred rat su se na Martinšćici počeli graditi novi bunari za povećanje kapaciteta, no oni nisu završeni.

Sve do 1947. godine odvojeno se proširuju i nadograđuju četiri odvojena vodoopskrbna sustava: Rijeke, Sušaka, Bakra i Kraljevice prema potrebama i mogućnostima. Tada je u Rijeci osnovano komunalno poduzeće *Voplin* (za vodu, kanalizaciju i

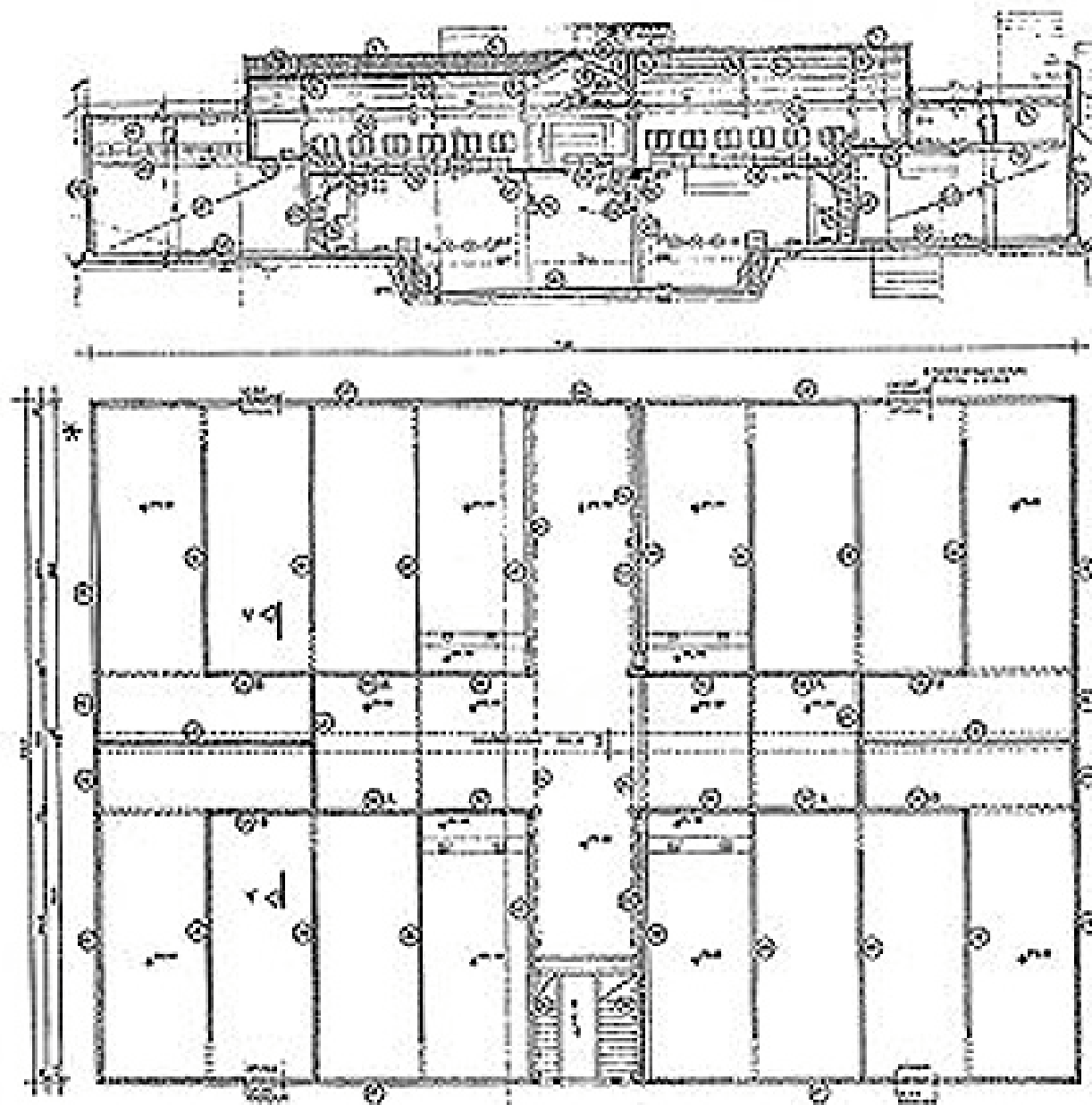
Nabujala Rječina nakon jesenjih kiša

plin) spajanjem vodovoda Rijeke i Sušaka, a od 1961. i vodovoda Bakra i Kraljevice, koji se tek 1998. godine magistralnim cjevovodom Draga-Krasica tehnički spajaju s riječkim vodoopskrbnim sustavom.

Od 1969. godine počinje se kaptirati izvor Dobrica u Bakru, a gradi se i crpna stanica za vodoopskrbu viših područja od Kukuljanova do Križišća i Šmrike. Tada se napušta izvor

Perilo zbog bakteriološkog onečišćenja. No izgradnjom kaptaže i crpne stanice Perilo s bunarom dubine 62 m u zaleđu Bakra (uz željezničku prugu), kaptiraju se podzemne vode ovog izvorišta za potrebe Koksare i industrije INA u Urinju, a kasnije za opskrbu industrijske zone Kukuljanovo, a poslije i cijele Grobnišćine. Riječki je vodovod 1978. preuzeo od opatijskog vodovoda vodoopskr-

bni sustav Škalnica-Klana, izgrađen nakon Prvoga svjetskog rata. Riječki se vodovod postupno proširuje na opskrbu Studene i Lisca, iako se još uvijek to područje opskrbljuje iz vodoopskrbnog sustava Ilirske Bistrice u Sloveniji. U međuvremenu je izgrađena nova trafostanica i crpna stanica Martinšćica sa sabirnom vodospremom, a rekonstruirani su i bunari. Potom je izgrađena vodosprema

Presjek i tlocrt nove vodospreme Streljana 2

Glavani s tlačnim priključkom od izvorišta u Martinšćici, a zatim i gravitacijski cjevovod Glavani-Šoići. Time je cijelo područje Kostrene opskrbljeno dovoljnim količinama pitke vode i omogućen razvoj *INE* u Urinju i *TE Rijeka*.

Nova crpna stanica Zvir 1

Izvor Rječine po dosadašnjim spoznajama presušuje jedanput do tri puta na godinu, u trajanju od jednog do četiri mjeseca. Izdašnost mu vode varira od 0 do 120 m³/s. Voda je odličnih fizikalno-kemijskih karakteristika, temperature 7-7,5 °C, i stoga je, uz obvezatno kloriranje zbog maloga do srednjega bakteriološkog onečišćenja, vrlo pogodna za piće. No ispitivanjima je utvrđeno da je izvor Rječine zapravo podzemni preljev glavnih podzemnih tokova koji prihranjuje priobalne riječke izvore i da je stoga neprikladan kao samostalni izvor za izravnu uporabu u javnoj vodoopskrbi, koja uz zajamčenu kakvoću vode traži i zajamčenu sigurnost i stalnost vodoopskrbe.

Za rješavanje ovog problema još je 1969. Skupština općine Rijeka donijela odluku o gradnji akumulacije Zoretići s uređajem za pročišćavanje (kondicioniranje) akumulirane vode. Akumulacija je trebala biti dvonamjenska: za vodoopskrbu riječke regije i Grobnišćine te za proizvodnju električne energije. Nije izgrađena zbog neosiguranih izvora financira-

nja i teškoća s preseljenjem pedesetak kućanstava sela Kukuljani (koje bi akumulacija potopila). Sada se zna da se akumulacija Zoretići neće graditi, budući da za iste namjene postoji bolja varijanta, gradnja akumulacije Kukuljani, s branom izme-

kog Snježnika i gravitacijski teku krškim podzemljem prema priobalnim riječkim izvorima. Za to se upravo obavljaju hidrogeološki istražni radovi.

Iako akumulacija Zoretići nije i neće biti građena, 1973. je do planirane brane izgrađen gravitacijski čelični cjevovod do riječko-sušačkih vodosprema. Radi zaštite tih cjevovoda, ali i gospodarskih razloga koji se očituje u smanjenju potrošnje električne energije na crpnim postrojenjima, cjevovod je 1995. priključen na izvor Rječine, a u rad je pušten 1979. godine. Na taj se način Grobnišćina, riječko-sušačko i bakarsko područje opskrbljuju kvalitetnom vodom s izvora Rječine sve dok to izdašnost vode omogućuje. Kada padne na manje od 200 l/s prestaje se upotrebljavati zbog zaštite ribljeg fonda u Rječini.

đu Kukuljana i izvora Rječine. Ta bi akumulacija 15 m potopila izvor Rječine i imala istu količinu vode kao prije planirana akumulacija, ali bi voda bila znatno kvalitetnija. Postoji, međutim, za vodoopskrbu još jedno mnogo bolje rješenje – zahvat vode glavnih podzemnih tokova iznad Jelenja i Podkilavca. Ti se vodeni tokovi skupljaju sve od slovens-

Sve smo te podatke o 115 godina dugoj povijesti javne vodoopskrbe na riječkom području saznali od Antona Linića, dipl. inž. stroj., rukovoditelja proizvodne radne jedinice *Vodovod* u Komunalnom društvu *Vodovod i kanalizacija* d.o.o. u Rijeci. Od njega smo saznali da se zbog vrlo nepovoljne konfiguracije terena za vodoopskrbu riječki *Vodovod* ub-

Početak radova na gradilištu vodospreme

raja među najsloženije u Hrvatskoj. Ima 7 izvorišta pitke vode (uz izvor Rječine još šest priobalnih: Zvir 1, Zvir 2 i Martinšćicu u Rijeci te Dobricu, Dobru i Perilo u Bakru), 32 crpne stanice sa 131 crpnim agregatom kapaciteta 8867 l/s i 15.383 kW instalirane snage, 67 vodosprema (ukupnog kapaciteta 102.200 m³), 770 km vodovodne mreže s podizanjem vode precrpnim stanicama od 0 do 500 m n.m. na lokacijama Hreljin, Grad Grobnik i Saršoni, 120.000 m³ najviše na dan zahvaćene vode i 23.000.000 m³ godišnje prodane vode.

Sve te vodoopskrbne građevine zadovoljavaju opskrbu pitkom, sanitarnom, tehnološkom i protupožarnom vodom približno 220.000 stanovnika bivše općine Rijeka kojima pripadaju: Rijeka, Bakar, Kastav i Kraljevica (gradovi); Čavle, Jelenje, Klana, Kostrena i Viškovo (općine). Opskrbljuju i naselja Jadranovo i Drivenik u vodoopskrbnom sustavu crikveničkog područja te 50 posto ukupnih godišnjih potreba vodoopskrbnog sustava Opatije. Po pokrivenosti javne vodoopskrbe od 99 posto domaćinstava i gospodarskih subjekata, po sigurnosti vodoopskrbe i kvaliteti pitke vode, taj je vodovod vodeći u Hrvatskoj i na razini europskih, a po cijenama je najjeftiniji u

Primorsko-goranskoj, Istarskoj i Ličko-senjskoj županiji, te približno 2 do 4 puta jeftiniji od prosječnih europskih vodovoda. Ujedno su održavanjem vodovodnog sustava u posljednjih 10 godina uspjeli smanjiti gubitke vode u vodovodnoj

vodovoda u Hrvatskoj, a financijski vjerojatno više od bilo kojeg poduzeća u županiji. U tom su razdoblju osnovni tehnički kapaciteti povećani 2 - 2,6 puta, a po procijenjenoj vrijednosti su najvrednije poduzeće u županiji.

Radovi na temeljnoj ploči

mreži na samo 19,27 posto u 1999., što je također rezultat na europskoj razini.

U posljednjih je 25 godina riječki Vodovod investirao u proširenje vodoopskrbe više od bilo kojeg drugog

U Vodovodu su ponosni i na kakvoću vode kojoj ne treba nikakva prerada, osim dezinfekcije koja se provodi plinovitim klorom, a na izvorištu Martinšćica i Perilo u Bakru klor-dioksidom, što se kao kvalitetnije rješenje uvodi i u nove crpne stanice. Kakvoću vode omogućuje činjenica što su kao prvi inicirali, i dosljedno se brinu o njezinoj primjeni, donošenje županijske Odluke o sanitarnoj zaštiti izvora vode za piće na riječkom području 1994. godine. Odluci je prethodilo temeljito ispitivanje i istraživanje cijeloga slivnog područja te izrada preciznih hidroloških i topografskih karata (u omjeru 1:25.000 i 1:50.000) slivnog područja svih raspoloživih izvora za piće. Sve su izvori uključene u javnu vodoopskrbu svrstali u izvore prvog reda i podijelili u zone sanitarne zaštite. U I. zonu strogog režima svrstani su prostori oko crpilišta koji se ograđuju i oni prostori gdje je moguć površinski dotok u crpilište. Za zone stro-

Pogled odozgo na gradilište

gog režima izrađuju se karte u omjeru 1:1000. Područja gdje vrijeme dooka vode do izvorišta iznosi 24 sata pripadaju II. zoni strogog ograničenja, a karte se izrađuju u omjeru 1:5000. U III. zonu ograničenja svrstana su ona područja čijim je dotocima do izvorišta potrebno od 1-10 dana, a u IV. zonu šire zaštite ona područja kojima dotok do izvorišta traje 10-15 dana. Za ta se područja izrađuju karte u omjeru 1:25.000 i 1:50.000. Predviđena je i zaštita izvora drugog reda, dakle izvora za gospodarske potrebe (tehnološke i prutupožarne) ili izvora sa slobodnim otjecanjem, ali će se njihova zaštita utvrditi kasnije.

Na izradu i propisivanje ove odluke potaknula ih je činjenica da su brojni izvori uz riječku obalu danas zagađeni i da se tek poneki iskorištavaju u tehnološke svrhe. Isto su tako svjesni da su izvorišta pitke vode na širem riječkom području ograničena te da zaštitne zone trebaju biti sastavni dio prostornoga i provedbenoga urbanističkog planiranja. Vjeruju da se sustavom zaštitnih zona može spriječiti utjecaj na promjenu fizičkih, kemijskih, bakterioloških i bioloških svojstava podzemne vode. Na temelju te županijske odluke, i prethodnih općinskih odluka, obustavljena je i zabranjena dalja eksploatacija šljunka i proizvodnje asfalta na Grobničkom polju u predjelu Podkilavca, Skupština grada Rijeke odustala je od gradnje termoelektrane-toplane u zaštitnoj zoni izvorišta Zvir, a kupljena je oprema prodana Osijeku, nisu izdane dozvole za gradnju kontejnerske luke na izvoru Dobrica u Bakru te je organiziran odvoz komunalnoga i gospodarskog otpada s čitavog vodoopskrbnog područja. Ujedno se u suradnji s republičkim i županijskim sanitarnim inspektorima (i *Hrvatskim vodama* - VGO Rijeka) ne dozvoljava izgradnja gospodarskih objekata koji koriste ili proizvode štetne ili opasne tvari na zaštićenim lokacijama, izrađena je studija kanalizacije riječkog

područja (*IGH - PC Rijeka*), a započela je i sanacija oštećene kanalizacijske mreže na Vežici te gradnja kanalizacijske mreže u sušačkoj Dragi, koja se nalazi u drugoj zoni sanitarne zaštite izvorišta Martinšćica

Planovi su riječkog *Vodovoda* u budućnosti ostvarivanje vodoopskrbe sjevernog dijela otoka Krka (do Malinske), vodoopskrba športskog centra na Grobničkom polju i na skijašištu Platak te povećanje kapaciteta vodosprema radi lakše, sigurnije i ekonomičnije vodoopskrbe. Ako ostvare planove u idućem desetlje-

Inače vodoopskrbni kompleks Zvir nalazi se na samom izvorištu Zvir na kraju Vodovodne ulice u Rijeci, a sačinjava ga dosadašnja crpna stanica, dosadašnje transformatorske stanice Zvir, komandni centar vodovoda i nova crpna stanica Zvir 1 i kupolom iznad izvorišta Zvir te novom transformatorskom stanicom Zvir 1. Crpna stanica Zvir 1 tlači vodu u četiri gradske zone odnosno vodospreme: u Plase, Zvir, Kozalu i Strmicu. Usisni crpni agregati smješteni su u usisnom bazenu koji vodu dovodi direktno iz izvorskog grotla i iz kaptaze Zvir 2, koja ima 6 bunar-

Vodopsrema Streljana 2 pred završetkom radova

ću, bit će u mogućnosti da se uskoro povežu s vodovodima *Ponikve* s Krka i *Žrnovnica* iz Novog Vindolskog i *Komunalac* u Opatiji u jedinstveni *Kvarnerski vodovod*.

U riječkom su *Vodovodu* ipak najviše ponosni na dvije nove građevine, nastavio je svoje izlaganje Anton Linić. To je nova crpna stanica Zvir 1, puštena u rad prošle godine, trenutno najmodernija, tehnički najopremljenija i najvećega instaliranog kapaciteta u Hrvatskoj od 3000 l/s. Druga je građevina vodosprema Streljana 2, koja se upravo gradi i čiji je kapacitet 20.000 m³ vode, daleko najveća u Hrvatskoj.

skih crpnih stanica. Voda se direktno preko vodosprema tlači u vodoopskrbni sustav uz prethodnu dezinfekciju klordioksidom, a kupola treba zaštititi izvorište od onečišćenja. Kupola je konstruirana od čeličnih metalnih cijevi, a pokrov je izveden eloksiranim aluminijskim profilima u prirodnoj boji, s ispunom od sačastog polikarbonata. Dakako da je upravljanje crpnom stanicom potpuno automatizirano i teledirigirano.

Vrijednost cijelog objekta iznosi 88 milijuna kuna, a po projektima *Tehprojekt Hidro d.o.o.*, *Telecontrol d.o.o.* iz Rijeke i *Končar - Inženjering za industriju d.o.o.* iz Zagreba

novu su crpnu stanicu i trafostanicu izgradili GP *Krk* d.d., *Bimont* d.d. iz Rijeke i *Preussag Waser und Rohr-technik iz Feldkircheba* u Njemačkoj. Izgradnju su nadzirali *Teh-projekt Hidro* d.o.o. i *Elteh* d.o.o. iz Rijeke. U financiranju su uz investitora *Vodovod i kanalizaciju* sudjelovali Grad Rijeka i *Hrvatske vode*.

Nakon razgovora s Antonom Linićem, inače ovogodišnjim dobitnikom priznanja Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja za dostignuća u zaštiti okoliša na području voda i mora, posjetili smo gradilište rekor-

tok u staru ili novu vodospremu. Iz vodospreme će voda odlaziti u dva osnovna smjera - prema Rijeci te Sušaku i Bakru. Postojeća crpna stanica imat će priključke na staru i novu vodospremu i tlačit će vodu prema vodospremi Podbreg, Drenova i Novi Pulac. Iz nove će vodospreme izlaziti i cijevi za preljev i ispus te posebne cijevi za drenažu.

Vodosprema se gradi na ograđenom kompleksu površine od gotovo 2 hektara. Predviđeno je da se sadašnji prilazni put proširi i asfaltira kako bi servisna vozila mogla nesmetano

samo nadzemni dijelovi betonske konstrukcije s krovom. U vodospremu se ugrađuju velike količine betona i armature, a predviđena je i posebna i temeljita hidroizolacija zidova. U vodospremu će se ugraditi i dvije velike mosne dizalice. Svi su unutrašnji cjevovodi predviđeni od nehrđajućeg čelika, a vanjski su zaštićeni epoxy smolom i cementnom košuljicom. Predviđeno je posebno uređenje okoliša sa zatravljenjem nasipa oko vodospreme i vanjskom rasvjetom te uvođenje središnjeg nadzornog sustava.

Vodospremu gradi GP *Krk* d.d., tvrtka koja u posljednje vrijeme gradi praktički sve važnije građevine na riječkom području. I na ovoj su građevini sufinancijeri, uz investitora *KD Vodovod i kanalizacija* d.o.o., grad Rijeka u *Hrvatske vode*, a projekte su izradili *Teh-projekt Hidro* d.o.o., *Elteh* d.o.o. i *HEP-DP Elektroprimorje*, svi iz Rijeke. Projektanti (osim *HEP-a*) i nadziru građenje. Uz *Krk* je izvoditelj radova i *Bimont* d.d. iz Rijeke, koji montira brojne unutrašnje i vanjske cijevi.

Ukupna je cijena nove građevine 42,2 milijuna kuna, od čega na vodospremu dolazi 38 milijuna, a preostalo na vrijednost stanice za dezinfekciju pitke vode.

Za našeg nedavnog posjeta zatekli smo već izgrađenu betonsku konstrukciju vodospreme s krovom. U razgovoru s Aldom Cerovcem, ing. građ., voditeljem građenja saznali smo da očekuju kako bi svi radovi mogli biti završeni za približno mjesec dana, ako im vrijeme dozvoli. Puštanje u rad nove vodospreme očekuje se početkom travnja 2001. Na gradilište su došli u listopadu prošle godine i prije iskopa su morali ukloniti i posjeći drveće, a izgradnja je počela u prosincu. Gradilo se vrlo brzo, jer imaju priručnu betonaru, a montažne su dijelove betonske konstrukcije dovozili iz vlastitog pogona u Krku. Na gradilištu je u vrijeme našeg posjeta bilo

Zgrada stare vodospreme

dne vodospreme koja se gradi na riječkom predjelu Drenova. Gradi se na predjelu gdje već postoji vodosprema Streljana1 (kapaciteta 2000 m³) i crpna stanica s trafostanicom, a gradi se i nova stanica za dezinfekciju vode. Sve su te građevine smještene u III. zoni sanitarne zaštite izvorišta, a vodu primaju s izvorišta Rječine gravitacijskim cjevovodom promjera 1200 mm. Nova se vodosprema gradi tridesetak metara ispod postojeće na koti 283 m n.m s najvećom dubinom vode od 7 m.

Predviđeno je da se postojeće mjereno okno stare vodospreme pretvori u zasunsko okno koje će regulirati do-

dolaziti na prostor vodospreme.

Dimenzije nove vodospreme zaista su impresivne. Ukupna je dužina betonskog dijela 78,85 m, a širina 52,4 m. Vodosprema se sastoji od četiri vodne komore i posebne zasunske komore u kojoj su smješteni svi cjevovodi te fazonski dijelovi i armature na cjevovodima. Uz vodospremu se gradi stanica za dezinfekciju pitke vode, manja prizemna 3 m visoka građevina s kosim krovom, površine 142,5 m².

Vodosprema je ukopana u padinu i kada bude dovršena bit će ponovno zatrpana pa će nad zemljom stajati

osamdesetak radnika, a od toga ih je polovica bila iz GP *Krk*, dok su ostali ili kooperanti ili montažeri. Inače radnici se iz Krka svakodnevno dovoze na posao.

Iskoristili smo naš kratki posjet da temeljito razgledamo građevinu, po

sebno one dijelove koji će biti skriveni pod zemljom. Ušli smo i u jednu vodnu komoru koja je kapacitetom od 5000 m³ veća od mnogih postojećih vodosprema. Unutar svake komore nalazi se po jedna betonska pregrada. Radnici su upravo

dovršavali izolaciju zidova. Obišli smo i ostale dijelove gradilišta i zaključili da je veći dio građevine već zatrpan zemljanim materijalom, što također svjedoči da su radovi pri kraju.

Branko Nadilo